

Integrationsafdelingen
Danskuddannelsesenheden

Dato: 11. februar 2010
J.nr.: 10/01425
Sagsbeh.: MMH

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 ad L 87 stillet af Folketingets Integrationsudvalg til integrationsministeren den 26. januar 2010.

Spørgsmål 4

"Ministeren bedes redegøre for, hvad det ville koste at afvikle indvandringsprøven i ansøgerne oprindelseslande, eksempelvis i Tyrkiet, Pakistan, USA og Thailand. Herunder bedes ministeren sammenligne disse udgifter med de udgifter, som henholdsvis en tyrker, en pakistaner, en amerikaner og en thai vil skulle aflægge, hvis vedkommende skal rejse til Danmark for at aflægge prøven."

Svar:

Hvis indvandringsprøven skulle tages i udlandet, ville det både indebære større etableringsudgifter og et højere gebyr.

På grundlag af den gennemførte foranalyse om implementering af indvandringsprøven blev det vurderet, at implementering af indvandringsprøven på 52 repræsentationer ville medføre yderligere etableringsudgifter på cirka 3,4 mio. kr. Desuden ville driftsudgifterne blive forøget, så gebyret skulle sættes op fra cirka 2.900 kr. til cirka 3.500 kr. pr. prøve. Dette skyldes bl.a., at repræsentationerne i givet fald skulle ombygges på grund af sikkerhedshensyn, og at Udenrigsministeriet skulle uddanne medarbejdere på repræsentationerne til at kunne varetage afviklingen af indvandringsprøven. Foruden et forhøjet gebyr måtte der også påregnes udgifter til transport til og fra den repræsentation, hvor prøven aflægges. Det kunne enten være transport internt i hjemlandet eller transport til et naboland, hvor det var muligt at aflægge prøven.

Det er ikke muligt at sige, hvor meget det vil koste for ansøgere fra Tyrkiet, Pakistan, USA og Thailand at rejse til Danmark for at aflægge prøven.

Det skal endvidere bemærkes, at det i forbindelse med den gennemførte foranalyse om implementering af indvandringsprøven blev anslået, at andelen af ansøgninger indgivet i Danmark udgør godt 70 pct. af alle ansøgninger.

Det må derfor formodes, at en ansøger sørger for at aflægge indvandringsprøven i forbindel-

se med, at vedkommende alligevel besøger sin ægtefælle i Danmark. I disse tilfælde vil ekstraomkostningerne forbundet med at aflægge prøven i Danmark begrænse sig til omkostningerne forbundet med transport i Danmark.

I foranalysen om implementering af indvandringsprøven var det forudsat, at prøven skulle afholdes på 52 repræsentationer i et tilsvarende antal lande. Det ville derfor kun være ansøgere fra de pågældende 52 lande, herunder Tyrkiet, Pakistan, USA og Thailand, der kunne tage prøven i deres hjemland. Disse ansøgere udgjorde cirka 80 % af ansøgerfeltet. Øvrige ansøgere ville være henvist til at tage prøven i Danmark eller i et af de 52 lande, hvor prøven skulle afholdes. Alle ansøgere, der ikke bor i nærheden af en repræsentation, ville under alle omstændigheder skulle betale for at rejse til en dansk repræsentation.